

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

judecătorii:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Camera de Licențiere, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de G.Ț. "Sandu Compania" împotriva Camerei de Licențiere cu privire la obligarea de a prelungi Licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de G.Ț. "Sandu Compania", casată hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 19 februarie 2016,

c o n s t a ț ă :

La data de 22 ianuarie 2016, reclamanta G.Ț. "Sandu Compania" a înaintat în instanța de judecată acțiune împotriva Camerei de Licențiere cu privire la obligarea de a prelungi Licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 13.11.2015 printr-o scrisoare s-a adresat către Camera de Licențiere solicitând prelungirea licenței de activitate seria A MMII Nr.036079, la care Camera de Licențiere prin scrisoarea nr. 01/2406 din 20.11.2015 a refuzat neîntemeiat prelungirea licenței.

Susține că, a depus o cerere prealabilă în care a solicitat de a-i fi comunicate temeiurile legale prin care i-a fost refuzat în prelungirea licenței de activitate seria A MMII Nr.036079, unde iarăși a primit refuz prin scrisoarea Nr.01/63 din 13.01.2016, care nu conține un motiv expres.

Consideră că, refuzul Camerei de Licențiere cu nr. 01/2406 din 20.11.2015 ca fiind neîntemeiat, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 451-XV din 30.07.2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

Indică că, legea prevede mai multe posibilități de a depune la autoritate de licențiere declarația: personal, prin scrisoare recomandată, poșta electronică, sau prin

intermediul serviciului licențiere. Astfel că oricine este în drept să-și aleagă una din modalitățile recunoscute de lege pentru depunerea declarației.

Menționează că, a decis depunerea declarației personal prin scrisoare, însă la încercarea de a identifica modelul declarației pe pagina web al Camerei de licențiere aceasta lipsea. Totodată a contactat telefonul de încredere al Camerei de licențiere 022 82 07 80, solicitând să-i comunice unde poate obține modelul declarației, la care a primit răspuns că în prezent declarația se depune fie la ghișeele Camerei de licențiere fie prin intermediul serviciului e-licențiere.

Relatează că, în aceste condiții, i-a fost îngăduit una din posibilitățile depunerii declarației.

Totodată, invocă faptul că, scrisoarea Camerei de licențiere nr. 01/2235 din 02.11.2015 nu conține un motiv expres al refuzului de prelungire a licenței, cuprinzând doar referințe la actele legislative în vigoare, din care nu se poate deduce temeiul de refuz în prelungirea licenței.

Explică că, la data de 21 decembrie 2015 s-a adresat către Camera de Licențiere cu o cerere prealabilă prin care a solicitat revizuirea refuzului și prelungirea Licenței seria A MMII nr. 036079 (f.d. 9-10).

Astfel, la data de 13 ianuarie 2016 prin răspunsul cu nr. 01/63 Camera de Licențiere i-a comunicat că, pe motivul lipsei în cererea din 21.12.2015 a unor argumente ori informații noi, este în imposibilitate de a o reexamina, susținându-și poziția expusă în răspunsul din 20.11.2015 (f.d. 8).

Solicită obligarea Camerei de licențiere de a prelungi Licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079.

Prin hotărârea judecătorei Centru, mun. Chișinău, emisă la 19 februarie 2016, acțiunea inițiată de către G.Ț. "Sandu Compania" împotriva Camerei de Licențiere cu privire la obligarea de a prelungi Licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ca temei de respingere a acțiunii instanța de fond a indicat că, argumentele reclamantei nu sunt însoțite de probe confirmative ce ar demonstra acțiunile pârâtului că ar avea un caracter subsecvent față de cel de bază.

Mai indică că, reclamanta nu a depus o Declarație de modelul stabilit, în conformitate cu prevederile legale, o condiție obligatorie la prelungirea licenței deținute.

Totodată, instanța de judecată menționează că, la caz lipsesc careva probe ce ar fi confirmat depunerea unei declarații corespunzătoare prin scrisoare recomandată sau prin poștă electronică, sub formă de document electronic cu semnătură digitală, sau prin intermediul serviciului e-licențiere.

Mai mult ca atât, în ședința de judecată reprezentantul reclamantei a comunicat că, a solicitat de la ghișeu unic înmânarea unei blanchete Declarații corespunzătoare, la care i s-a refuzat.

La fel, instanța de judecată a reiterat faptul că nici scrisoarea din 13.11.2015 adresată Camerei de Licențiere nu conține careva mențiune cu privire la faptul

adresării la ghișeul unic fiindu-i refuzat în eliberarea unui formular de declarație de modelul stabilit.

Totodată instanța de judecată a relatat că și argumentul reprezentantului reclamantei cu privire la eșuarea încercărilor de a completa o Declarație on-line sunt neîntemeiate, or careva acte ce ar fi confirmat tentativele întreprinse la caz lipsesc.

Astfel, a conchis că nu există temeii juridic în baza căruia se solicită prelungită licența deținută iar argumentele invocate de reclamantă nu și-au găsit confirmare.

La 11 mai 2016, G.Ț. "Sandu Compania" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 februarie 2016 (f.d.50-54).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 15 septembrie 2016 a admis apelul declarat de G.Ț. "Sandu Compania".

A casat hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 februarie 2016 de respingere a cererii privind obligarea Camerei de Licențiere de a prelungi Licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079 (f.d.91-97).

A emis o nouă hotărâre prin care a admis cererea depusă de G.Ț. "Sandu Compania" și a obligat Camera de Licențiere să prelungească G.Ț. "Sandu Compania" Licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat că, Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nu prevede interdicții la obținerea licenței pentru genul de activitate asistență veterinară a anumitor persoane fizice și juridice.

Totodată a indicat că reclamantul Gospodăria Țărănească "Sandu Compania" se include în categoria solicitanților de licență cu genul de licențiere asistența veterinară, ca întreprinzător individual.

Mai mult ca atât, instanța de apel a făcut trimitere la alin. (3) art. 2 din Legea privind gospodăriile țărănești (de fermier) ce prevede că numai gospodăriile țărănești pot desfășura activitate individuală de întreprinzător în agricultură, totodată Legea nu interzice practicarea de către gospodăria țărănească și a altor genuri de activitate, decât activitatea în agricultură.

În același context, a reținut că nici Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nu prevede interdicții la obținerea licenței pentru genul de activitate asistență veterinară a anumitor persoane fizice sau juridice.

Dimpotrivă, art. 3 lit. a) al acestei Legi prevede că unul din principiile de bază ale licențierii îl constituie asigurarea egalității în drepturi și a intereselor legitime ale tuturor întreprinderilor, organizațiilor, persoanelor fizice.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) lit. a) al aceleiași Legi, în scopul realizării activităților atribuite conform prezentei legi în competența Camerei, aceasta îndeplinește următoarele atribuții: eliberează, prelungește, reperfectează, reia valabilitatea licențelor, eliberează copii și duplicate ale acestora, realizează acțiunile prevăzute de lege pentru suspendarea, retragerea, recunoașterea nevalabilității licențelor.

Ca urmare, instanța de apel a constatat că Camera de Licențiere urmează să-i prelungească Gospodăriei Țărănești "Sandu Compania" licența pentru genul de activitate "Asistență veterinară" seria A MMII nr. 036079, eliberată anterior, cu respectarea de către ultima a condițiilor prevăzute de art. 10 alin. (1), (2) ale Legii

privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător ce se referă la declarația și documentele care urmează a fi prezentate.

Astfel, instanța de apel a menționat că instanța de fond eronat a respins cererea de chemare în judecată fără a ține cont de temeiurile sus menționate.

La 21 noiembrie 2016 Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond (f.d. 101 -104).

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, pe parcursul examinării pricinii s-a demonstrat prin probe pertinente și în legătura cauzală a tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.98).

Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 21 noiembrie 2016, se consideră depus în termen.

La data de 06 decembrie 2016, în adresa intimă G.Ț. "Sandu Compania", a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de către Camera de Licențiere, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.108).

La 11 ianuarie 2017, intimata G.Ț. "Sandu Compania" nu și-a valorificat dreptul de a depune referința la recursul declarat de Camera de Licențiere.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu

a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentele Camerei de Licențiere precum că, decizia contestată a fost adoptată în rezultatul aplicării eronate a cadrului legal fie interpretându-se în mod eronat normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Or, potrivit materialelor cauzei rezultă că, G.Ț. "Sandu Compania" se include în categoria solicitanților de licență cu genul de licențiere asistență veterinară, ca întreprinzător individual.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu